

Abrakadavra

– SönmezKORKMAZ · 21 Ağustos 2010

Yüzyıllık bir çınarın gölgesiydi gözlerin. Sütten kesilmiş annenin kucağındaki bebek bakışıydı gözlerim.

Senin ellerinde uyanmıyorsam aşka, Ashab-ı Keyf gibi uyuyarak, zamanın yıllarca ötesine kaçıyormuş gibi umarsız dalıyorum uykuya.

Tayy-i mekân yapar gibi koşuyorum her gece yüreğinin toprağına. Dudağında parmak izim yoksa da yâr, toprağında ayak izlerim var. Umutlar ve korkular getiriyorum sana, zamanın imbiğinden geçirmiyorlar.

Yüreğinin kovuğunda donuyorum yâr.

Donuyorum da tapınağa almıyorlar.

Ört gözlerimi.

Ört gözlerimi öleceğim. Örtsen de her gece tekrar geleceğim.

Gecem mi sen yoksa sen mi ecemsin?

Öyle karışmış ki zaman...

Öyle karışmış ki mekan, bilsem seni gün ışığında göreceğim, gözlerimi ateşe verip uykuya elveda diyeceğim.

Gündüzler bir iğneli fıçı.

İçinde pare pare bedenim. Battıkça ruhumun som aşkına, yoksunluğun kanatıyor ince ince tenimi. Kırılsa buzlu gözlerim ve kör olsa el yordamıyla seni arayan parmak uçlarım, erise de bedenim, yek pare kalbim kalsa, lime lime kalbimi al avuçlarına. Adını söyler tesbih eder gibi... Götür kulaklarına.

Geçer mi aşk nöbetlerim?...

Kırmak istiyorum kendimi elimde çekiç...

Abrakadavra !...

Bedenim toprağında mündemiç.

Yüzyıllık bir çınarın gövdesiydi yüreğin. Ve gövdesinde ağaçkandı ruhum.

Uzanamadı ellerin !...

Hangi kuş, gövdesine yuva açar gagasıyla yüreğinin.

Kovuğunda yanıyorum yâr.

Yanıyorum da tapınağa almıyorlar. Tebdil-i kıyafet ederek kaçtım sevdana. Öyle ağırki şimdi yokluğunda varlığım.

Zümrüdü Ankânın kırk tonluk kanadı varmış. Hani kuş tüyü kadar hafifti aşkın sen hali.

Üff deyince uçardı hani anka kuşları. Hayalin bile uçmuyor gözlerimin ucundan yâr.

Uçsa da tapınağa almıyorlar.

Yüzyıllık bir çınarın dallarıydı ellerin...
Gecem siyah kollarına alırken beni, ellerinde sallandır kadavra bedenimi...
Son kez...
Son kez gün ışığında kurutalım bedenleri.
Abrakadavra olalım.
Beni sende kurutsana. Ortalıkta yok olalım.
Yada seni çıkaramadığım gönül yurdumdan taşınıp kaybolalım.
Tayy-i zaman, Tayy-i mekân ve tebdil-i kıyafet yaparak.